Donald Trump en Israël

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 28 november 2016) (Laatste bewerking: 14 oktober 2022)

Bijna iedereen was er van overtuigd, dat Hillary Clinton in 2016 de volgende president van de Verenigde Staten zou worden. Ook de clowns van de internationale media vielen van hun stoel van verbazing toen bleek dat hun maandenlange anti-Trump propaganda geen enkel effect had gesorteerd. Er waren kranten die Hillary Clinton een kans van 78% gaven de verkiezingen te winnen. Pure leugenpropaganda. De staat <u>Californië</u> was zo teleurgesteld in zijn verkiezing dat het heeft aangekondigd zich van de Verenigde Staten te willen afscheiden. Woorden maar geen daden.

Donald Trumps historische verkiezingsoverwinning heeft heel wat tandengeknars opgeleverd bij onder meer de Clinton-kliek, bij multimiljardair en parasiet George Soros en Barack Hussein Obama. Israël heeft acht jaar lang noodgedwongen moeten luisteren naar de <u>Israël hatende Obama</u>. Een absoluut dieptepunt in de relaties tussen Obama en Netanyahu gebeurde in oktober 2014. Toen vertelde Martin S. Indyk die toen namens Obama optrad als vredesonderhandelaar voor de VS in de Amerikaanse krant The Atlantic, dat Obama over premier Netanjahoe minachtend had gezegd "*he's a chickenshit*" (een kippendrol, een enorme lafbek of angsthaas).



De Israël hatende narcist Barack Hussein Obama en Benjamin Netanyahu.

Na zijn onverwachte zege nam premier Benjamin Netanyahu onmiddellijk contact met hem op om hem te feliciteren met zijn overwinning en noemde Trump "<u>een echte vriend</u>" van Israël en noemde de band tussen de Verenigde Staten en Israël "ironclad" (ijzersterk).

Het optimisme in Israël over Trumps overwinning was in eerste instantie niet zonder reden want op <u>25 september 2015</u> zei hij in New York dat de Verenigde Staten onder zijn presidentschap zullen instemmen met het op 24 april 1990 overeengekomen

mandaat van het Amerikaanse Congres <u>Jeruzalem</u> te erkennen als de ongedeelde hoofdstad van Israël. Hij hield zich aan zijn woord door op <u>6 december 2017</u> zijn belofte ten uitvoer te brengen.

Zowel Bill Clinton, George W.Bush als de <u>Keniaan Barack Hussein Obama</u>, hebben tijdens hun verkiezingscampagnes Israël beloofd de Amerikaanse ambassade van Tel Aviv naar Jeruzalem te zullen verplaatsen. Clinton beloofde dat zelfs in zijn beide verkiezingscampagnes maar is deze belofte nooit nagekomen. Het Amerikaanse Congres heeft op 24 april 1990 met overweldigende meerderheid de beslissing genomen <u>Jeruzalem</u> te erkennen als hoofdstad van Israël. Daarnaast werd naar aanleiding van de "Jeruzalem Embassy Relocation Act (S.2737) in 1995 besloten, de ambassade van <u>Tel Aviv naar Jeruzalem te verplaatsen</u>. Om de Joodse kiezers te paaien beloofde Clinton hieraan onmiddellijk gevolg te zullen geven zodra hij tot president zou zijn gekozen. Maar eenmaal gekozen zei hij rekening te moeten houden met de gevoelens in de Arabische wereld en kwam hij plotseling met het argument dat de "Landrovers van Ramallah"ook rechten konden doen gelden op Jeruzalem als hoofdstad van hun 'toekomstige' Palestijnse natie.

Tijdens een verkiezingscampagne in mei 2000 beloofde George W.Bush dat hij Israël nooit een oplossing zou opdringen in het conflict met het PA-bewind en noemde hij Jeruzalem de hoofdstad van Israël. Hij maakte de verplaatsing van de Amerikaanse Ambassade van Tel Aviv naar Jeruzalem, zelfs tot onderdeel van zijn verkiezingscampagne. Na zijn aanstelling als 43^{ste} president van de Verenigde Staten ontving hij op 20 maart 2001 Israëls premier Ariel Sjaron in het Witte Huis, en herhaalde hij dit standpunt nog eens, maar slechts enkele maanden daarna was daar niets meer van over. Op 24 juni 2001 presenteerde hij zijn "twee staten plan, Israël en Palestina levend zij aan zij in vrede en veiligheid." en werden de Bijbelse gebieden Samaria en Judea door hem 'bezette gebieden' genoemd. Plotseling sprak de bedrieger Bush zich net als zijn voorganger Bill Clinton openlijk uit voor de oprichting van een Palestijnse staat in Israëls aloude thuisland.

In 2008 bracht Obama als presidentskandidaat een bezoek aan Israël. Toen zei hij: <u>'Jeruzalem zal de hoofdstad van Israël zijn</u> en zei eveneens te overwegen de ambassade te verplaatsen indien hij tot president mocht worden gekozen. Tijdens zijn verkiezingscampagne in 2008 herhaalde hij deze uitspraken nogmaals in een toespraak gericht aan het "American Israel Public Affairs Committee" (AIPAC), Washingtons meest machtige pro-Israël lobby. Zijn opmerkingen dienden echter alleen maar om de Joodse inwoners van Amerika te paaien want direct

na zijn aanstelling besloot hij de verplaatsing van de Amerikaanse ambassade van Tel Aviv naar Jeruzalem uit te stellen met als argument dat de 'erkenning de veiligheid van de VS in gevaar zou kunnen brengen en dat de beslissing over de status van Jeruzalem pas genomen wordt tezamen met een alomvattende vredesregeling met de Palestijnen en de Arabische wereld. 'Trumps voorgangers Bill Clinton, George W. Bush en Barack Hussein Obama, hebben de verplichting Jeruzalem tot hoofdstad van Israël uit te roepen maar liefst 48 keer uitgesteld.

Bij zijn bezoek aan het Witte Huis in 2012, bracht de Israëlische premier Netanyahu de kwestie onder de aandacht bij Obama. Deze gaf echter brutaalweg te kennen dat Israël Jeruzalem dient op te geven. Het officiële standpunt van de VS was dat het oostelijk deel van Jeruzalem als 'bezet gebied' beschouwd werd.

Trump beloofde ook de Amerikaanse ambassade naar Jeruzalem te zullen verplaatsen. Ook wat dat betreft heeft hij zich aan zijn woord gehouden. Hij de resolutie van de Amerikaanse Senaat op die op 5 juni 2017 unaniem (90 – 0) besloot dat <u>Jerusalem de eeuwige, onverdeelde hoofdstad van Israel</u> is. De Ambassade is op 14 mei 2018, geopend in aanwezigheid van vele hooggeplaatste Israëliërs en Amerikanen en vele internationale diplomaten. De opening is symbolisch; de ambassadeur zal er zijn kantoor naartoe verhuizen, maar de rest van de ambtenaren zullen voorlopig in Tel Aviv blijven, totdat het nieuwe ambassadegebouw zal worden opgeleverd.



Maar is Trump werkelijk een vriend van Israël?

Even los van het feit dat Trump Jeruzalem nu als hoofdstad van Israël heeft erkend, kan de vraag gesteld worden wat hij met deze beslissing beoogd. Is het zijn liefde voor het land en het volk van Israël, of spelen er andere belangen een rol. De Israëli's vrezen dat er een hoge diplomatieke prijs moet worden betaald voor het ongekende gebaar van de Amerikaanse leider. Vrede tussen Israel en de Palestijnen zal volgens Trump uiteindelijk tot vrede in heel het Midden-Oosten leiden. Dus wie weet moet Israël zich inderdaad zorgen maken.

Belangrijk te weten is dat net als verschillende Joodse organisaties in Israël, ook de Vrijmetselaars Jeruzalem tot hoofdstad hebben verkozen om daar op de juiste tijd, gelegenheid en omstandigheden <u>hun tempel te bouwen</u> van waaruit hun 'aardse vertegenwoordiger' zal moeten gaan regeren. Wie weet heeft Trump met zijn beslissing Jeruzalem te erkennen als hoofdstad van Israël, hier een belangrijke aanzet toe gegeven. **Niets gebeurt namelijk onvoorzien of toevallig!**

Diverse <u>personen</u> en organisaties in Israël hadden Donald Trump eerder al opgeroepen mee te helpen aan de herbouw van de Tempel in Jeruzalem. In november 2016 vroegen een groep vooraanstaande Israëlische rabbijnen aan Trump en de Russische president Vladimir Poetin de rol te vervullen naar het voorbeeld van Kores van Perzië, die 2500 jaar geleden het Joodse volk in ballingschap bijstond naar huis terug te keren om de Tempel in Jeruzalem te herbouwen. Prof. Rabbi Hillel Weiss, een woordvoerder van het Sanhedrin, noemde in <u>Israel National News</u> de huidige politieke situatie, waarin de twee belangrijkste nationale leiders van de wereld het Joodse recht op Jeruzalem als hun geestelijke erfenis steunen, historisch gezien ongekend.

Niet vergeten moet worden dat los van wat de wereldleiders met Jeruzalem van plan zijn, het God Zelf is die deze stad heeft uitgekozen voor zijn volk. Jeruzalem is de enige stad ter wereld die God "Mijn stad" heeft genoemd. Psalm 132 onderstreept nog eens de unieke en belangrijke rol die de stad in het godsdienstige leven van de kinderen van Israël vervult.

<u>Psalm132: 13-14</u> Want de Here heeft Sion verkoren, Hij heeft het Zich ter woning begeerd: Dit is Mijn rustplaats voor immer, hier zal Ik wonen, want haar heb Ik begeerd.

Jeruzalem is al ruim 3000 jaar de ongedeelde hoofdstad van *de kinderen van Israël* en daarom hebben zij de claim op Jeruzalem terecht nooit opgegeven. Het is hun "Eeuwige stad ". Er woonden al 1600 jaar Joden in Jeruzalem voordat de moslims hun intrede in de geschiedenis deden. De stad Jeruzalem behoort aan het Joodse volk. God heeft hen deze stad gegeven. Niet voor bepaalde tijd maar voor eeuwig. Daarom is Jeruzalem uniek onder de steden van de wereld, maar juist daarom maakt het haar tot een voortdurend brandpunt van botsende volken en religieuze belangen.

De beslissing van Trump heeft tot tal van afkeurende reacties geleid. De Palestijnse terreurleider Mahmoud Abbas waarschuwde Trump voor "gevaarlijke gevolgen". De Turkse vicepremier Bozdag schreef op Twitter: "Het zal de regio en de wereld in een vuur werpen zonder een einde in zicht". Ook Arabische leiders wezen op gevolgen voor de stabiliteit en veiligheid in de regio. En natuurlijk kwam ook <u>EU-buitenlandcoördinator Mogherini</u> weer met een veroordelende reactie en zei dat elke actie die een tweestatenoplossing ondermijnt, voorkomen moet worden. Maar figuren die dat roepen zijn in diepe slaap want Mahmoud Abbas en trawanten willen geen vrede. De Palestijnse minister van Religieuze Zaken <u>Mahmoud Al-Habbasch</u> maakte dat nog eens goed duidelijk met de opmerking dat het politieke vredesproces met Israël slechts een onderdeel is van een groter plan om hun vijand te verslaan. Mogherini en al die andere 'deskundigen' geven met hun uitspraken de Palestijnse messentrekkers weer legitimiteit een nieuwe ronde van geweld in te luiden.

Er bestond hoop, dat Donald Trump degene zou zijn die de trand van zijn voorgangers Bill Clinton, George W.Bush en Barack Hussein Obama zou doorbreken. Maar in een interview op 11 februari 2018 met de Israëlische krant *Israel Hayom* begon Trump zorgwekkend te klinken, net als zijn voorgangers. Trump noemde het Palestijnse leiderschap weliswaar het belangrijkste obstakel voor vrede, maar zei ook voor het eerst in het openbaar er beslist niet zeker van te zijn, dat Israël naar vrede streeft. Net als zijn voorgangers noemde hij de Joodse nederzettingen in Judea en Samaria schrijnend problematisch: 'De nederzettingen bemoeilijken het maken van vrede, zoals zij altijd hebben gedaan. Dus ik denk dat Israël heel voorzichtig moet zijn met de nederzettingen,' zei hij. Tijdens een bijeenkomst in de plaats Charleston West Virginia, wijdde Trump de nodige aandacht aan het Israëlisch-Palestijnse 'vredesproces', en zei daar werk van te willen maken. Hij sprak zelfs van de 'deal van de eeuw'. Hij herhaalde dat de Israëli's niet zo blij zullen zijn met de eisen die aan hun natie zal stellen. Inmiddels beginnen heel wat Israëli's zich zorgen te maken dat ook Trump Israël uiteindelijk zal wegzetten als de grote zondebok.

Spanning tussen Netanyahu en Trump

De Israëlische media toonden zich op 13 februari 2018 opgewonden door de <u>eerste echte spanning</u> tussen Benjamin Netanyahu en Donald Trump. De dag eerder noemde Trump Netanyahu namelijk een 'leugenaar', zo meldden de belangrijkste Israëlische kranten. Tegenover leden van zijn Likoedpartij had Netanyahu gezegd, dat hij 'al geruime tijd' met het Trumps Witte Huis had gesproken over het voornemen van zijn regering om het Israëlische burgerlijk recht toe te passen op de Joodse nederzettingen in Judea en Samaria. Deze zogenaamde 'Soevereiniteitswet' wordt door velen beschouwd als niets minder dan de annexatie van gebieden waarop de Palestijnen aanspraak maken.

Met andere woorden, Netanyahu suggereerde dat hij en Trump de mogelijke annexatie door Israël van de Westbank' hadden besproken.

Het Witte Huis reageerde onmiddellijk. Woordvoerder Josh Raffel vertelde verslaggevers: 'Berichten dat de Verenigde Staten met Israël hebben gesproken over een annexatieplan voor de Westbank zijn onjuist. De Verenigde Staten en Israël hebben nooit over een dergelijk voorstel gesproken, en de president blijft zich concentreren op zijn Israëlisch-Palestijnse vredesinitiatief.' De best verkopende krant van Israël, Yediot Achronot, en verschillende concurrerende publicaties, kozen ervoor om het woord 'onjuist' te vertalen als 'leugen' in de Hebreeuwstalige berichten. De provocerende kop met verwijzing naar de uitspraak van Raffel luidde als volgt: 'Wat Netanyahu zei is een leugen'. 'Netanyahu verwachtte geen klap in het gezicht zoals deze. Zoals bekend schrikt Trump er niet voor terug om zelfs goede vrienden in het gezicht te slaan als ze hem bij zijn zaken in de weg staan.

Hij wil zich, net als zijn voorgangers, inzetten voor een vredesregeling tussen Israël en de "Bende van Ramallah". Daarvoor stuurde hij zijn senior-adviseur en schoonzoon Jared Kushner naar Mahmoud Abbas voor een eerste gesprek. De mainstream media beschreef deze ontmoeting als 'productief' maar de in Londen verschijnende Arabische krant *al-Hayat* noemde op 24 juni 2017 de ontmoeting echter 'gespannen', en zei dat die eindigde met een serieuze kloof tussen de Amerikanen en de Palestijnen. Abbas zou woedend zijn geworden toen Kushner de kamer binnenkwam en Israëls eisen overbracht, waaronder dat hij ophoudt met het gebruiken van internationale financiële hulp om salarissen te betalen aan terroristen die in Israëlische gevangenissen zitten. Volgens het bericht eiste de Amerikaan ook dat de Palestijnen alle ophitsing tegen Israël beteugelen. Volgens *al-Hayat* beschuldigde Abbas Kushner en Trumps internationale onderhandelaar Jason Greenblatt ervan, dat ze de kant van Israël hebben gekozen, en hij hield eraan vast, dat het betalen van salarissen aan veroordeelde terroristen bij de 'sociale verantwoordelijkheid' van de Palestijnse regering behoort. Dat viel natuurlijk niet in goede aarde bij Abbas en trawanten.

Ook haalt Trump de inmiddels de al lang gestorven <u>Oslo-akkoorden</u> weer uit de kast terwijl een diplomatieke oplossing van meet af aan al door het bewind in Ramallah bij het oud vuil is gezet. Mahmoud Abbas en trawanten hebben de olijftak uit Israëls hand geslagen door hun dodelijke ideologie van een wereld zonder de Joodse staat. Israëls vrijgevigheid werd afgewezen en gezien als zwakte. Zij hebben kun kansen gehad en ze hebben het verknoeid maar Trump heeft het Oslo-lijk weer opgegraven.

De voormalige Israëlische minister van Defensie Avigdor Lieberman <u>waarschuwde</u> al op 17 februari 2017 in een interview op Channel 2 News de Israëliërs hun hooggespannen verwachtingen en hoop in president Donald Trump en de VS te temperen.

Een belofte die hij ook is nagekomen is dat hij een pro-Israël vriend als ambassadeur bij de Israël hatende Verenigde Naties zou aanstellen. Op 23 november 2016 benoemde hij Nikki Haley gouverneur van de staat Zuid-Carolina voor deze post. Half februari 2017 nam Nikki Haley deel aan de eerste vergadering van de Veiligheidsraad over het Midden-Oosten. Na afloop sprak ze in een verklaring scherpe kritiek uit op de Verenigde Naties en hun houding ten opzichte van de Staat Israël. Klik hier voor haar toespraak. Onder het applaus van de duizenden deelnemers aan de jaarlijkse conferentie van AIPAC zei Nikki Haley in een interview, dat de VS de Verenigde Naties nu duidelijk maken waarmee ze het niet eens zijn, en dat ze elke keer, als er iets mis is, zullen reageren: 'De dagen waarop Israël bij de Verenigde Naties in elkaar geslagen wordt, zijn voorbij. Er zijn veel onderwerpen waarover moet worden gesproken,' aldus Haley. 'Er zijn veel bedreigingen van de veiligheid en de vrede. Dan ga je niet inslaan op de enige democratische vriend in het Midden-Oosten. Het gaat erom, dat zolang de Palestijnen niet naar de onderhandelingstafel gaan, zolang de VN zich niet gedraagt zoals het behoort, zullen er geen cadeautjes meer zijn voor de Palestijnen.'



Nikki Haley. De Amerikaanse gezant bij de Verenigde Naties. 'Veel te lang hebben de Verenigde Naties de Palestijnse Autoriteit oneerlijk bevoorrecht ten koste van onze bondgenoten in Israël.'

Haley was ook een uitgesproken tegenstander van de <u>BDS (Boycot, Desinvestering en Sancties)</u> beweging. Op 9 oktober 2018 diende zij haar ontslag in als de Amerikaanse VN-ambassadeur. Zij is tot eind van dat jaar in functie gebleven.

De Palestijnse terreurleider Mahmoud Abbas was al vrij snel na Donald Trumps beëdiging te gast in het Witte Huis. Hij Trump noemde het zelfs op zijn

Twitter-account <u>een eer</u> Mahmoud Abbas te ontmoeten en noemde hem de **legitieme leider van het Palestijnse volk**. Er bloeide al snel een hartelijke vriendschap op tussen de twee. Trump had hem uitgenodigd om te komen praten over het weer op gang helpen van het 'vredesproces'. Abbas sprak <u>vredelievende woorden</u>: "Meneer de president, ik verzeker u dat wij onze jeugd, onze kinderen en kleinkinderen opvoeden tot vrede. Wij doen ons best om veiligheid, vrijheid en vrede voor onze kinderen te creëren, opdat zij net zo kunnen leven als de andere kinderen in de wereld, samen met de Israëlische kinderen in vrede en veiligheid".

Trump reageerde met de woorden. "Ik had vanochtend een ontmoeting met president Abbas en ik kan u zeggen dat de Palestijnen bereid zijn om vrede te sluiten." Maar de 'legitieme leider' loog openlijk tegen Trump. Toen Trump dat enkele uren later in de gaten kreeg <u>verwijderde</u> hij zijn Twitter bericht waarin hij met zoveel respect over Abbas had gesproken.

'President' Mahmoud Abbas op bezoek in het Witte Huis

De volgende ontmoeting tussen Donald Trump en Mahmoud Abbas vond plaats in <u>Bethlehem</u> tijdens Trumps 'bliksembezoek' aan Israël. Trump was plotseling niet zo vriendelijk meer tegen Abbas want tijdens een gemeenschappelijke persconferentie zei hij dat er een eind moet komen aan de <u>financiering van terreur</u>, en steun aan ophitsing. 'Vrede kan niet wortelen in een omgeving waar geweld wordt toegestaan, gefinancierd en zelfs beloond. <u>U hebt met mij over vrede gesproken maar u hebt tegen mij gelogen</u>.' 'De Israëli's hebben me laten zien dat u persoonlijk het ophitsen steunt. Er zal nooit vrede komen op een plaats waar geweld wordt getolereerd, gesteund en zelfs beloond' aldus Trump.



Trump liet Abbas <u>video's zien</u> waarin hij aanspoort tot het plegen van geweld. Palestijnse diplomaten bevestigden dat Donald Trump Abbas <u>scherp had bekritiseerd</u> in Bethlehem. Abbas deed alsof hij van niets wist en sprak van nep-video's. Een Amerikaanse diplomaat die bij het gesprek aanwezig was geweest vertelde dat Trump bijzonder verontwaardigd had gereageerd en dat een gesprek achter gesloten deuren <u>allesbehalve vriendelijk was verlopen</u>. Ook ontkende Abbas dat zijn Fatah-fractie betrokken zou zijn bij ophitsing. Maar juist deze <u>terreurorganisatie</u> waar hijzelf de baas van

is, heeft een verheviging van de moordpartijen op Joden aangekondigd.

Volgens een recente studie van het Jeruzalem Center for Public Affairs hebben Abbas en trawanten de laatste vier jaar maar liefst 1 miljard dollar uitgekeerd aan familieleden van terroristen die bij aanslagen om het leven zijn gekomen en aan terroristen die hun straf in Israëlische gevangenissen uitzitten. Het gaat om moordenaars die aanslagen hebben gepleegd op onschuldige Israëlische burgers. Trump noemde de voortdurende betalingen aan terroristen en hun families een hindernis voor de vrede. Maar er is tot dusver helemaal niets veranderd want de betalingen gaan gewoon door. Mahmoud Abbas: "Wij zullen de financiering van terroristen nooit stoppen."

Is Donald Trump Gods speciale gezant

Het is opmerkelijk hoeveel christenen een bijzondere rol toekennen aan Donald Trump met betrekking tot Israëls toekomst. Velen geloven dat *The Donald* een gave van God is aan de Joden en Israël. Ze zien hem als de nieuwe Kores, door God gegeven, om Gods plannen met Israel versneld in vervulling te laten gaan. Op internet zijn echter een hele serie artikelen en YouTube video's te vinden over de banden die hij zou onderhouden met allerlei duistere organisaties. Video's waarin hij een volgeling zou zijn van de "Orde der Illuminaten"en de Jezuïeten orde. Een video waarin wordt uitgelegd dat hij een zoon van Satan zou zijn.

Hij heult met de nep paus Jorge Mario Bergoglio 'Franciscus' en met de dwaas Kenneth Copeland en anderen. Twee van de zes geestelijken die het woord voerden bij de inauguratie van Donald Trump zijn Paula White en Wayne T. Jackson. Beide zijn ze televisiepredikers uit het kamp van het welvaartsevangelie. Ze propageren een soort pinkstergeloof dat bekend staat als "Word of Faith". Het welvaartsevangelie, het idee dat God materiële welvaart en gezondheid geeft op basis van wat wij "gebieden", is niet zomaar gebakken lucht. Het is ook niet weer een andere tak van de pinksterbeweging, een traditie die het blijvende karakter benadrukt van de gaven van genezing, profetie en tongentaal. Het is een andere godsdienst. White stelt nadrukkelijk dat Jezus "niet de eniggeboren Zoon van God" is. Hij is slechts de eerstgeborene. Wij zijn allemaal goddelijk en hebben de macht om werelden tot aanzijn te roepen.

Opmerkelijk is het besluit van Donald Trump om tv-dominee Paula White te benoemen tot medewerker in het Witte Huis. Ze is toegevoegd als adviseur aan het 'Faith and Opportunity Initiative', waar ze zich in zal inzetten voor alles wat met het christelijk geloof te maken heeft. Al verscheidene jaren is White Trumps geestelijke adviseur en is ze ook altijd aanwezig bij gebedsbijeenkomsten in het Witte Huis. Gezien haar uitspraken lijkt White een welvaartsprediker. Zo beweert zij dat 'verlossing ook genezing omvat' en dat fysieke genezing en financiële overvloed in dit leven zijn voorzien in de verzoening van Christus. Daarnaast doet ze ook met regelmaat beweringen dat ze uit naam van God spreekt.

Het is opvallend dat Trump zich heeft omgeven met welvaartsevangelisten waaronder de genoemde <u>Paula White</u> en verder Rodney Howard Browne de malloot die de christelijke leerstellingen met voeten treed. In een video is te zien dat hij <u>wordt gezegend</u> door de eerder genoemde <u>vrijmetselaar Kenneth Copeland</u> en andere predikers.

Op de vraag van een journalist of hij hoop heeft op een snelle oplossing van het ernstige handelsconflict met China, kwam hij met de verbijsterende opmerking. <u>'I'm the chosen One,'</u> in het Nederlands: 'Ik ben de Uitverkorene', waarbij hij omhoog keek, alsof de hemel wel zou instemmen met deze woorden. Ook de antichrist zal zoiets zeggen. Overduidelijk met instemming citeerde Trump Wayne Allyn Root van de nieuwsshow NewsMax. Trump schreef: 'Dank aan Wayne Allyn Root voor de zeer mooie woorden: "President Trump is de grootste, beste president voor de Joden en voor Israel in de geschiedenis van de wereld, niet alleen

van Amerika, hij is de beste president voor Israel in de geschiedenis van de wereld... en Joodse mensen in Israel houden van hem... alsof hij de koning van Israel is. Zij houden van hem alsof hij de terug gekomen God is" (letterlijk werd gezegd: Second coming of God = tweede komst van God, waarmee de wederkomst van Jezus zal zijn bedoeld). Het zijn bizarre woorden die de president in op Twitter zette en wereldkundig maakte: 'Koning van Israel, beste president voor Israel, de terug gekomen God. Het meest schokkende is nog wel dat Trump hier geen afstand van neemt. De 'Times of Israel' meldde: 'Trump twittert dat de Israëli's van hem houden alsof hij de terug gekomen God is.'

De toekomst zal uitwijzen of hij een volgeling van de Bijbelse God is zoals veel christenen geloven, of een afgezant van de duisternis zoals anderen hem zien. Veel christenen zijn van mening dat God hem heeft uitverkoren. Trump blijkt in ieder geval zijn verkiezing voor een deel te danken te hebben aan Evangelische en Katholieke gelovigen. Maar liefst 81 procent van de christenen blijken op hem te hebben gestemd en 16 procent op Hillary Clinton. Het blijkt dat evangelische organisaties massaal reclame voor hem hebben gemaakt via duizenden kerken en dagelijks op honderden radio stations. In onder meer de staat Florida koos 85 % voor Trump en in de staat Georgia 88 %. Natuurlijk heeft Trump ook zelf niet stilgezeten. Zo nodigde hij afgelopen zomer maar liefst 1000 Evangelische leiders uit voor een bijeenkomst op Times Square in New York City en installeerde vervolgens een evangelisch advies pennel.

Amerikaans Consulaat Jeruzalem gesloten

Het Amerikaans Consulaat is op <u>4 maart 2019 gesloten</u>. De regering-Trump plaatst de diplomatieke missie van de VS voor de Palestijnse Autoriteit onder toezicht van haar ambassade in Israël. De stap werd genomen op initiatief van de Amerikaanse ambassadeur in Israël, David Friedman, die al heel lang geprobeerd heeft de in feite Amerikaanse ambassade voor de Palestijnen te sluiten.

Er zijn meer stappen ondernomen want het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft namelijk begrippen als 'Palestijnse Autoriteit' en 'Palestijnse gebieden' uit de lijst van landen en gebieden van haar officiële website verwijderd. Tot voor kort verschenen 'Palestijnen' op de site onder de naam 'Palestijnse Autoriteit' en daarvoor de 'Palestijnse gebieden'. Onder het beleid van Donald Trump is er sprake van een aanzienlijke devaluatie van de Palestijnse status aan de kant van de VS. Het ministerie van Buitenlandse Zaken heeft eveneens het woord 'bezette gebieden' verwijderd. Voor het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse zaken bestaat de Palestijnse Autoriteit niet meer. Dat is een terechte beslissing want het gaat om een islamitische doodscultuur dat een land opeist dat nooit van hen geweest.



Amerikaanse Consulaat bestond sinds 1912 in de Gershon Agronstraat, Jeruzalem.

Het Consulaat is jarenlang een broeinest geweest van pro-Palestijnse anti-Israël activiteiten. De website van dit Consulaat deed voorkomen alsof de Bijbelse gebieden Samaria en Judea Palestijns-grondgebied was en Jeruzalem de hoofdstad van de "Landrovers in Ramallah." Het negeerde brutaalweg de Joods/Israëlische connectie met Jeruzalem en negeerde zelfs het bestaan van Israël. Het functioneerde als een ambassade voor de staat 'Palestina', terwijl deze nog niet bestond. De website van dit Consulaat

gaf geen enkele indicatie van samenwerking of overleg met Israël. De Joodse staat werd volledig doodgezwegen. Het ging hier niet om de een of andere anti-Israëlische NGO (Niet Gouvermentele Organisaties) maar om een doelbewust beleid van Washington. De website gaf informatie in het Engels en Arabisch, niet in het Hebreeuws. Het nieuws en de aangeboden diensten waren hoofdzakelijk gericht aan de "Bende van Ramallah"

De medewerkers van het Consulaat gedroegen zich als vertegenwoordigers voor het PA-bewind. Een van hun taken was de Joodse bouwactiviteiten in het oostelijk deel van Jeruzalem en in Samaria/Judea nauwgezet in de gaten te houden. Ook bleek dat medewerkers van het Consulaat consequent weigeren zich bij Israëlische controleposten te legitimeren of zelfs maar de ramen of deuren te openen. Zo gedroegen de inzittenden van een

konvooi van 5 auto's van het Consulaat zich zo agressief dat een van de auto's zelfs over een Israëlische militair dreigde heen te rijden.

Ook werden er door de inzittenden onzedelijke gebaren naar vrouwelijke militairen gemaakt. Daarnaast bleken ze dikwijls PA-Arabieren te vervoeren die niet zonder toestemming van de Israëlische overheid tussen Jeruzalem en Samaria mochten reizen. In januari 2008 <u>weigerde Keith Dayton</u> en de consul-general Jacob Walles hun ramen te openen en zich te identificeren bij een controlepost in Samaria.



Keith Dayton

Vanwege deze voorvallen vond er begin januari 2010 op verzoek van Israël een gesprek plaats tussen Tim Laar, hoofd van de beveiliging van het Consulaat, en Israëlische veiligheidsfunctionarissen. Laar suggereerde daarbij dat alle Joodse inwoners in Samaria en Judea (settlers) potentiële moordenaars zijn. Hij weigerde te voldoen aan het verzoek van Israël om medewerking bij de controleposten. Laar: "Ik wil niet dat uw controleurs onze auto's controleren. Wat wanneer daar settlers onder zitten? Ik wil niet dat mijn mensen eindigen zoals Rabin" daarbij refererend aan de moord op de voormalige Israëlische premier Yitzhak Rabin. Wat een arrogantie en wat

een ongehoorde brutaliteit.

Ook is gebleken dat het Amerikaanse consulaat in Jeruzalem 35 bewapende terroristen van het terreurbewind in Ramallah in dienst had genomen. Deze figuren hadden eerder aan een geheime wapentraining in Jericho en in de VS deelgenomen. Dat berichtte het Israëlische nieuwsportaal Ynetnews, dat het een schandaal noemt. De beslissing om deze figuren aan te stellen en hen te bewapenen zou naar verluidt zijn genomen door Dan Cronin, de veiligheidsverantwoordelijke van het consulaat. De beveiligers zouden voornamelijk Amerikaanse diplomaten moeten beschermen op reizen naar de door de "Bende van Ramallah" bezette Bijbelse gebieden.

Het beschikbaar stellen van wapens aan deze figuren is een flagrante schending van de in 2011 gesloten overeenkomst tussen het consulaat en de Israëlische regering. Deze bepaalt dat het uitsluitend aan voormalige Israëlische soldaten is toegestaan wapens in en ten behoeve van het consulaat te dragen. Weliswaar heeft Israël het consulaat toestemming gegeven om hun wapenarsenaal met 100 geweren uit te breiden – maar niet voor medewerkers van het bewind in Ramallah, doch alleen voor Amerikaanse diplomaten of Israëliërs die eerder in het leger hebben gediend. Vanaf het begin van de ambtstermijn van de veiligheidschef Cronin verslechterde de houding ten opzichte van de Israëliërs, aanzienlijk Enkele ex-medewerkers van het consulaat verweten Cronin dat zijn houding tegenover Israëliërs kil en meedogenloos was.

Ook huurde hij PA-medewerkers als bewakers in die voorheen als stenengooiers gearresteerd waren geweest. Sterker nog: enkelen van hen zouden zelfs familieleden hebben die wegens terroristische activiteiten veroordeeld zijn. Daar komt nog bij dat de hoogste adviseur van de consul-generaal een Arabier was die wegens lidmaatschap van de terreurorganisatie PLO een tijd in een Israëlische gevangenis heeft gezeten. Een andere consulaatmedewerker bleek familie te zijn van een van de leiders van de terreurbeweging Hamas in Jeruzalem, Mohammed Hassan Abu Tir, die ook een bekende is van de Israëlische justitie.

Donald Trump heeft in 2018 de volledige controle over Israëls aloude thuisland Samaria en Judea aan Abdullah de koning van Jordanië aangeboden.

Onder verwijzing naar een fragment uit The Divider: Trump in the White House 2017-2021, een aankomend boek over de Trump-administratie door Peter Baker van de New York Times en Susan Glasser van de New Yorker, zou Trump in januari 2018 koning Abdullah van Jordanië de volledige controle hebben aangeboden over Israëls aloude thuisland Samaria en Judea. Er werd niet vermeld of Israël en de toenmalige premier Benjamin Netanyahu kennis hadden van het voorstel van Trump. In een gesprek met een Amerikaanse vriend zei de Jordaanse koning dat hij "dacht dat hij een hartaanval kreeg" toen het aanbod door Trump werd gepresenteerd. "Ik kon niet ademen. Ik was er ondersteboven van", aldus de koning in het boek. Trump dacht dat hij "de Jordaanse koning een gunst zou bewijzen."



Jordanië regeerde weliswaar van 1948 tot 1967 over de aloude Bijbelse gebieden die Trump aan Abdullah heeft aangeboden maar dat wil niet zeggen dat deze gebieden aan Jordanië toebehoren. In werkelijkheid zijn deze gebieden al eeuwenlang onlosmakelijk verbonden met de geschiedenis van de *kinderen van Israël*. Tijdens de bezetting van Samaria en Judea en het oostelijk deel van de stad Jeruzalem werden op 11 juni 1948 1500 Joodse bewoners van het Joodse Kwartier in de Oude Stad onder begeleiding van de Britten met geweld verdreven en honderden gevangen genomen en alles wat aan hen herinnerde werd verwoest. De VN deed niets en Europa keek meewarig toe

toen het Joodse volk wederom in doodsnood verkeerde.

Meer dan 40.000 Joden in Samaria en Judea en in Gaza, waarvan duizenden Joden generaties lang onder de Turks-Ottomaanse bezetter hadden gewoond, werden eveneens verdreven. Alles wat aan de Joodse bewoners herinnerde werd vernield en ontheiligd. Op de Joodse begraafplaatsen werden door de Jordaniërs 38.000 graven geschonden en grafstenen stukgeslagen en gebruikt als constructiemateriaal. Al deze feiten vonden plaats onder het oog van de Verenigde Naties die het allemaal liet begaan. Noch de Jordaanse heerschappij over Samaria en Judea, noch de heerschappij van Egypte over Gaza, werd ooit internationaal erkend, omwille van het eenvoudige feit dat deze twee landen gebieden bezet hielden die volgens internationale overeenkomsten, internationale besluiten en het internationale recht, behoorden tot het Joods nationaal Tehuis. Maar dat weet bijna niemand, dat hoort bij het grote vergeten. In de Oude Stad werden 68 synagogen, waaronder de beroemde Hurva synagoge, door de Jordaanse troepen verwoest. Deze synagoge is op 15 maart 2010 voor de derde keer plechtig ingewijd. Het gebouw is altijd het centrum van de Joodse gemeente geweest.



De gerestaureerde Hurva synagoge in Jeruzalem

Tijdens de Zesdaagse Oorlog van 1967 wist Israël de door Jordanië bezette gebieden te heroveren. Er zijn tijdens deze oorlog zulke grote wonderen gebeurd (klik ook hier) dat zelfs de meest hardnekkigste atheïst er geen verklaring voor heeft.

In het begin van de oorlog hield Jordanië zich nog afzijdig en gaf Israël koning Hoessein het advies zich buiten de oorlog te houden. De Egyptische president Gamal Abdul Nasser eiste echter van hem aan de strijd deel te nemen en loog dat hij bezig was met een massieve en succesvolle Egyptische aanval op

Israël. Gesterkt door deze informatie gaf Hoessein zijn luchtmacht de opdracht tot het bombarderen van onder meer Netanya, Tel Aviv en Jeruzalem. Ook werd het grootste militaire vliegveld van Israël, Ramat David, met granaten bestookt. Jeruzalem werd beschoten met duizenden mortier granaten waarbij diverse burgerdoelen werden geraakt, waaronder het Hadassah Hospitaal en de Kerk op de Berg Zion. Bij deze bombardementen kwamen 20 Israëli's om het leven en raakten 1000 gewond en werden 900 gebouwen in het westelijk deel van Jeruzalem beschadigd. Dit alles gebeurde allemaal voordat Israël ingreep.

Na herhaalde Israëlische waarschuwingen zich terug te trekken, en nadat Jordanië een door de VN voorgesteld en door Israël geaccepteerd staakt-het-vuren afwees, moest Israël wel reageren en opende met aanvallen op Jordaanse vliegvelden en op Jordaanse strijdkrachten in het noorden van Samaria en Judea en in de buitenwijken van Jeruzalem. Het vernietigde – net als bij Egypte – eerst de luchtmacht, zodat het totale superioriteit in de lucht had. Binnen 36 uur controleerden de Israëlische troepen alle toegangswegen naar Jeruzalem. In de nacht van 6 op 7 juni begon de historische slag om de stad Jeruzalem. De moslimwijk van de Oude stad werd beschoten en via de Leeuwenpoort drongen de soldaten naar binnen en rukten in korte tijd op naar de Tempelberg en de Klaagmuur. Daarna veroverden de Israëlische troepen de aloude Bijbelse gebieden Samaria en Judea. Het Jordaanse leger en de luchtmacht werden praktisch geheel vernietigd. De Jordaanse militairen die de strijd hadden overleefd, werden de Jordaan over gedreven. Op 8 juni gaven de Jordaniërs zich over. Klik hier voor een uitvoerig verslag van deze oorlog

Egypte, Syrië en Jordanië waren van plan geweest *de kinderen van Israël* de zee in drijven en de staat Israël te vernietigen, maar zij werden opnieuw gezegend met Gods Wonderen. Duizenden keerden, gesterkt door het joodse geloof, terug naar de bevrijde steden en dorpen in Judea en Samaria, en kon opnieuw het lied van de

bevrijding op deze heuvels gehoord worden. Het Israëlische leger deelde een onvoorstelbare <u>preventieve klap</u> <u>uit</u>. Niet te bevatten dat Trump zonder Israël ervan in kennis te stellen van plan was de heroverde Bijbelse gebieden aan Abdullah te verkwanselen De voormalige Israëlische minister van Defensie Avigdor Lieberman <u>waarschuwde</u> al op 17 februari 2017 in een interview op Channel 2 News de Israëliërs hun hooggespannen verwachtingen en hoop in president Donald Trump en de VS te temperen.



E-mail: Hijkomt@hetnet.nl

Terug naar: Inhoud